

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ

**Актуальні питання законодавства,
Ad linguas et culturas per cognitionem
(до мов і культур через пізнання)
та «Психологія організаційного розвитку
та управління персоналом»**

18 березня 2026 року

Біла Церква
2026

УДК 001.895:338.43:378-053.6:340.136(063)

Варченко О.М., д-р екон. наук, професор.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с-г наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Обіюх Н.М., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старший викладач.

Шевченко А.М., канд. психол. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Мостипан О.В., д-р філософії, **відповідальний секретар.**

Відповідальна за випуск – **Мостипан О.В.**, д-р філософії, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні питання законодавства, Ad linguas et culturas per cognitionem (до мов і культур через пізнання) та «Психологія організаційного розвитку та управління персоналом»: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 18 березня 2026 р. – Білоцерківський НАУ. – 204 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

©БНАУ

створення Ukraine Facility, який визначає умови фінансової підтримки України[5]. Господарювання в цьому контексті вимагає від бізнесу відповідності європейським стандартам конкуренції, прозорості та корпоративного управління; цифрова трансформація: правовий режим, встановлений Законом України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні», залишається взірцем для створення спеціальних економічних зон, він пропонує унікальні інструменти, такі як гіг-контракти та податкові преференції, що дозволяють зберігати інтелектуальний капітал країни.

Підсумовуючи дослідження особливостей господарювання в умовах воєнного стану та періоду відновлення можна сказати, що адаптація вітчизняного бізнесу до критичних умов війни відбулася завдяки оперативності спеціального законодавства, старі правові догми поступилися місцем динамічним інструментам, повоєнне відновлення не повинно бути механічним поверненням до довоєнного стану, а має базуватися на інтеграції в європейський правовий простір через спеціальні механізми, цифровізацію та розвиток інноваційних зон. Ключовим завданням держави на етапі відновлення полягає у перетворенні України на привабливу юрисдикцію через страхування воєнних ризиків та подальшу дерегуляцію, це дозволить не лише відбудувати зруйноване, а й створити нову, високотехнологічну економіку, повністю синхронізовану за стандартами ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб» від 12.12.2025 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4196-20#Text> (дата звернення: 02.02.2026)
2. Постановою Кабінету Міністрів України №305 від 17.03.2022 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/305-2022-%D0%BF#Text> (дата звернення: 02.02.2026)
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення та "зеленої" трансформації енергетичної системи України» від 30.06.2024 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3220-20#Text> (дата звернення: 03.02.2026)
4. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 04.12.2025 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20#Text> (дата звернення: 04.02.2026)
5. Рамкова угода між Україною та європейським союзом щодо спеціальних механізмів реалізації Фінансування союзу для України згідно з Інструментом Ukraine Facility від 06.06.2024 р. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_008-24#Text (дата звернення: 04.02.2026)

УДК 347.1

КОЛОМІЄЦЬ В.В., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **ЄФРЕМОВА І.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОНЯТТЯ РЕЧЕЙ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

У роботі розглянуто поняття речей у цивільному праві України, їх основні ознаки та значення як об'єктів цивільних правовідносин. Проаналізовано правову природу речей, їх властивості та здатність задовольняти потреби людини. Також охарактеризовано основні види речей і їх класифікацію залежно від правового режиму. Визначено роль речей у формуванні майнових прав та цивільного обороту.

Ключові слова: річ, цивільне право, об'єкти цивільних прав, класифікація речей, правовий режим.

Речі становлять матеріальні об'єкти навколишнього світу, до яких належать як створені людиною предмети матеріальної та духовної культури, так і природні утворення, що використовуються у процесі людської діяльності. Основною ознакою речей, яка визначає їх як об'єкти цивільних прав, є здатність задовольняти певні потреби людини. Предмети, що не мають корисних властивостей або є недосяжними для використання на сучасному етапі

розвитку цивілізації (наприклад, небесні тіла), не можуть розглядатися як об'єкти цивільно-правових відносин. Таким чином, статус речей набувають лише ті матеріальні цінності, корисність яких усвідомлена та освоєна людиною.

Юридичне розуміння поняття «річ» відрізняється від його повсякденного тлумачення. Згідно з чинним законодавством, речами визнаються не лише предмети побуту, засоби виробництва чи живі істоти (зокрема дикі та свійські тварини), але й складні матеріальні об'єкти, як-от будівлі, споруди, залізничні колії, а також різні види енергії (теплова, електрична, атомна), рідкі та газоподібні речовини (наприклад, вода чи газ у трубопроводах) [1].

Отже, у цивільно-правовій науці під речами розуміють матеріальні цінності природного або штучного походження, які можуть бути об'єктами цивільних прав. Правове регулювання відносин, пов'язаних із володінням, користуванням і розпорядженням речами, значною мірою залежить від їхніх природних властивостей, економічного призначення та суспільної цінності. У цьому контексті важливу роль відіграє наукова класифікація речей, що дає змогу визначити їх правовий режим, а також зміст і обсяг прав та обов'язків учасників цивільних правовідносин.

Відповідно до особливостей правового режиму речі поділяються на такі види: нерухомі та рухомі; подільні й неподільні; визначені індивідуальними або родовими ознаками; споживні й неспоживні; головні речі та приналежності; складні речі, їх складові частини, а також продукція, плоди та доходи.

Правове значення речей полягає перш за все в тому, що речі є невід'ємною складовою частиною правовідносин, які входять до предмету цивільно-правового регулювання, а саме майнових правовідносин.

Принципове значення мають властивості речей, зокрема природні, економічні або соціальні, завдяки яким вони мають здатність задовольняти певні потреби людей. Отже, кожна річ (або група речей) має притаманні їй властивості, які можуть бути використані людиною для досягнення особистої або суспільної мети. І саме здатність речей задовольняти ті або інші потреби людей визначають мотив виникнення між ними відносин, різних за характером та способом правового врегулювання [2].

Слід зауважити і той факт, що в більшості випадків окремі властивості речей безпосередньо впливають на процес нормування поведінки учасників, коли між особами виникають цивільні правовідносини. Наприклад, не можна не врахувати природних властивостей таких предметів як вибухові речовини, сильнодіючі отрути тощо. З метою збереження суспільної безпеки для предметів з подібними характеристиками законодавством встановлено особливий режим їх збереження та реалізації.

Речами визнаються предмети матеріального світу, які здатні задовольняти потреби учасників цивільних правовідносин завдяки своїм фізичним, хімічним, біологічним та іншим природним властивостям. Саме ці властивості визначають товарний характер речей, а також сферу та напрями їх використання у господарській та побутовій діяльності людини.

Речі є одним із найпоширеніших об'єктів цивільних прав, що беруть участь у цивільному обороті. У зв'язку з постійним розвитком науково-технічного прогресу та зростанням суспільних потреб закріплення у законодавстві вичерпного переліку речей є неможливим і недоцільним. Постійне виникнення нових видів речей зумовлює необхідність їх правового впорядкування [3, с.265].

Відносини між учасниками цивільного обороту, що виникають щодо речей (а також інших об'єктів цивільних прав), потребують належного правового регулювання. Сукупність законодавчо встановлених засобів і способів такого регулювання утворює *правовий режим речей*. Він визначається у відповідних законах і підзаконних актах, встановлюючи порядок набуття, переходу та припинення прав на речі, а також межі їх здійснення. Наприклад,

правовий режим нерухомого майна передбачає спеціальні вимоги щодо набуття, реалізації, переходу та захисту прав на такі об'єкти.

Інтерес учасників цивільних відносин до речей обумовлений їх природними властивостями. Можливість вільного, незалежного від волі третіх осіб використання цих властивостей у межах, визначених законом, є підставою для виникнення права власності та інших речових прав. З огляду на це, право власності на річ є одним із найповніших і найбільш автономних суб'єктивних цивільних прав, оскільки забезпечує власникові можливість самостійного володіння, користування та розпорядження річчю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Речі як об'єкти цивільних прав. Класифікація речей. Майно. URL:<http://yuristonline.com/ukr/uslugi/yuristam/literatura/chiv> (дата звернення: 10.11.2025).
2. Забуга А.В. Об'єкти цивільних прав: проблеми визначення та класифікація. Суми, 2018. 103 с. URL:<https://essuir.sumdu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ed9a29f4-4952-4724-b91a-0851597d2443/content> (дата звернення: 10.11.2025).
3. Дзера О.В. Вибране: Збірник наукових праць. Київська школа цивілістики / О.В. Дзера. – К.: Юрінком Інтер, 2016. – 872 с

УДК: 341.9

КРИВЕНДА Д.В., магістрант

Науковий керівник – **ПАХОМОВА А.О.**, канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: МІЖНАРОДНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Проаналізовано міжнародні підходи до правового регулювання штучного інтелекту та визначено основні напрями розвитку відповідного законодавства України.

Ключові слова: штучний інтелект, правове регулювання, цифрові технології, алгоритми, міжнародне право, законодавство.

Сучасний етап розвитку інформаційного суспільства характеризується активним впровадженням цифрових технологій у різні сфери суспільного життя. Однією з найбільш перспективних технологій є штучний інтелект, який дедалі ширше застосовується у сфері медицини, фінансів, транспорту, державного управління та систем безпеки. Використання таких технологій сприяє підвищенню ефективності обробки інформації, автоматизації управлінських процесів та оптимізації прийняття рішень.

Водночас інтенсивний розвиток систем штучного інтелекту зумовлює появу нових правових викликів. Серед них особливої уваги потребують питання визначення юридичної відповідальності за рішення, прийняті автоматизованими системами, забезпечення прозорості алгоритмів, захисту персональних даних та гарантування дотримання прав і свобод людини. «У зв'язку з цим формування комплексного правового регулювання використання штучного інтелекту стає одним із пріоритетних напрямів розвитку сучасної правової науки» [3].

У науковій літературі штучний інтелект визначається як система програмних та технічних засобів, здатних виконувати інтелектуальні функції, притаманні людині, зокрема аналіз даних, навчання та прийняття рішень. «Особливістю таких систем є здатність до самонавчання на основі великих масивів інформації. Разом із тим використання подібних технологій може створювати певні ризики, пов'язані з можливістю дискримінаційних алгоритмів, порушенням права на приватність та складністю встановлення суб'єкта відповідальності у випадку заподіяння шкоди» [4].

ЗМІСТ

Безуглов І.Є., Пахомова А.О. Кримінально-правові аспекти боротьби з тероризмом у західних країнах.....	3
Герасименко М.Д., Єфремова І.І. Право приватної власності.....	5
Говорова А.О., Терещук М.М. Правове регулювання діяльності урядів далекосхідних країн.....	7
Горобінська Є.С., Аргат Я.П. Фірми-одноденки як інструмент тіньової економіки: механізми функціонування та методи ідентифікації.....	8
Говорова А.О., Єфремова І.І. Правочини в цивільному праві.....	11
Гулько Я.О., Єфремова І.І. Фізична особа як учасник цивільних правовідносин.....	13
Гулько Я.О., Терещук М.М. Конституційний захист свободи слова: порівняльний аналіз США та Німеччини.....	14
Гулько Я.О., Сокиринська О.А. Історія створення та правовий статус Панамського каналу.....	15
Ігнатенко І.А., Мельник В.О. Сертифікація аграрної продукції як інструмент забезпечення якості та безпечності харчових продуктів.....	17
Качаненко Л.В., Аргат Я.П. Корпоратизація державних та комунальних підприємств: нова модель управління публічним сектором.....	19
Квашук О.Д., Аргат Я.П. Господарювання в умовах воєнного стану та відновлення.....	20
Коломієць В.В., Єфремова І.І. Поняття речей у цивільному праві України.....	22
Кривенда Д.В., Пахомова А.О. Правове регулювання штучного інтелекту: міжнародні підходи та перспективи для України.....	24
Кузьомко Т.Р., Єфремова І.І. Фіктивні та удавані правочини: поняття та правові наслідки.....	25
Кузьомко Т.Р., Сокиринська О.А. Югославія: шляхи вирішення конфлікту та його наслідки.....	27
Кузьомко Т.Р., Терещук М.М. Конституційні моделі державної влади в країнах Океанії.....	31
Левченко М.С., Єфремова І.І. Особливості набуття права власності.....	32
Левченко М.С., Терещук М.М. Конституційно-правовий статус глав держав у країнах Латинської Америки.....	33
Литвин А.Л., Сокиринська О.А. Проблеми використання заморожених активів для відбудови України.....	35
Ліченко В.В., Аргат Я.П. Псевдопідприємницька діяльність як форма шахрайства.....	37
Лук'яненко Л.О., Макаруч В.В. Сучасні правові аспекти діяльності прокуратури в Україні.....	38
Мазуренко Я.О., Пахомова А.О. Правове регулювання сільськогосподарської дорадчої діяльності в Україні.....	40
Міщенко Я.О., Ломакіна І.Ю. Регулювання діяльності фермерських господарств в умовах воєнного стану в Україні: сучасні виклики та законодавчі рішення.....	42
Пузир В.О., Аргат Я.П. Правове регулювання діяльності ФОП в Україні: проблеми і перспективи.....	43
Решетнік А.В., Аргат Я.П. Антимонопольне регулювання господарської діяльності.....	45
Салій О.І., Мельник В.О. Правове регулювання використання земель сільськогосподарського призначення.....	46
Салій О.І., Ломакіна І.Ю. Особливості реалізації права на безоплатну приватизацію земельних ділянок.....	48
Смуток Д.Є., Мельник В.О. Правове регулювання договору оренди землі в аграрній сфері.....	49
Кириченко В.В., Ковальчук І.В. Податкові аспекти режиму експорту сільськогосподарської продукції в умовах воєнного стану.....	51
Чорноус П.С., Єфремова І.І. Речові права на об'єкти нерухомості.....	52
Паламарчук К.О., Линник Т.В. Військовий стандарт України та стандарти НАТО.....	54